

anderledes end alle andre Borgere. En anden Betragtning, der er gjort gjældende, er den, at det nuværende Tidspunkt maa ansees for særdeles egnet til at begynde en saadan Foranstaltning. Et af de Argumenter, der i saa Henseende anføres, er dette, at vi nu staa i Begreb med at indføre indgribende Forandringer i det, i senere Aar benyttede Lønnings-system, og om end de Summer, der hidtil have været udgivne til Lønning af Embeds- og Bestillingsmænd, ikke ere foreslaaede i nogen betydelig Grad forøgede, vilde dog mange enkelte Embeds- og Bestillingsmænd, dersom disse Lovforslag vedtages, erholde højere Lønninger, end de nu have. Jeg har nu det sørgelige Privilegium at sidde i samtlige de Udvalg, som i denne Session bestættige sig med Lønningslove, og jeg veed virkelig ikke, hvad det er for Lønninger, der blive højere. Der kan maaskee i den hele Samling udpeges 20 eller 25 Embeder, der faae en lille Forhøjelse, medens jeg kan pege paa Hundreder, der nedsættes; men dem alle stærer det ærede Medlem over samme Kam, alle komme de ind under den samme Afkortning. Enten vi forhøje eller nedsætte dem, hans Scala af 3, 4, 5, 6 pCt. bliver nødtagsvis den samme baade for de Lønninger, der maae erkjendes i det Hele at være rundelste, og for dem, der maae erkjendes i det Hele at være knappe. Der er Intet, der berettiger til at sige, at de Lønningslove, der nu ligge for os, give højere Lønninger. De fleste indeholde Nedsættelser. Enkelte Steder, hvor saadanne Nedsættelser ikke findes, arbeide talrige Kræfter paa at skue dem ned. De gjøre det naturligvis, fordi de ansee det for rigtigt og fornuftigt, fordi de troe, at Statens Tjeneste kan varetages derved; i dette Dieblit twistes vi ikke derom, men kun om det Faktiske i Betænkningens Daastand, og da er det sikkert, at der ikke i det Hele findes nogen Forhøjelse Sted ved de nu foreliggende Lønningslove, men snarere Nedsættelse. Dette Argument brister altsaa. Dernæst peges der hen paa, at Bestallingsgebyrene bortfalde. For det Første vil jeg nu sige, at Bestallingsgebyret allerede er erlagt af et vist Antal Embedsmænd, af hvem man dog forlanger, at de, hvergang

de faae en lille Gageforøgelse, skulle udrede 8 pCt. deraf, saa at for disse Tilfælde spiller Opgivelsen af Bestallingsgebyret i alt Fald ikke nogen Rolle. Dernæst staae disse to Ting ikke i Forhold til hinanden; Bestallingsgebyret har været en urimelig, en ubillig, en høist ulige Skat, kun gjældende for nogle Embedsmænd, ikke for andre; men hvor urimelig den end monne være, kan den ikke paa nogen Maade siges at svare til dette Beløb af i Gjennemsnit 4 pCt. om Aaret. Rangskatten har man ligeledes peget paa. Ja, jeg huffer saameen ikke, om det blev vedtaget eller ikke, om Rangskat af Embederne skal vedblive for de nuværende Embedsmænd eller ikke. Blev det vedtaget? (S. N. Hansen: Ja!). Ja, saa tjene de nuværende Embedsmænd i alt Fald Intet. Dernæst er det vist, at, skjøndt Gud skal vide, at det vrimler af Rangspersoner i vor Embedsstand, er der dog et større Antal, der ingen Rang har, og det er netop de lavest stillede; paa dem vil Byrden ved det nye Afdrag hvile haardt, men for dem har Ophævelsen af Rangskatten aldeles ikke Noget at sige. Jeg veed ikke ret, hvorledes det vil stille sig for Præsterne. Det forekommer mig omtrent umuligt at gennemføre disse Bestemmelser for Præsterne, der i saa mange Henseender ere særlig stillede; men vi have jo Kultusministeren her i Salen, og det maa han raade for. Jeg veed ikke heller, hvorledes det vil stille sig for Dommerne. Jeg tør ikke afgjøre, hvorledes Grundlovsbestemmelsen om Dommerens Pensioneret forholder sig hertil, men ogsaa det maa jo afgjøres. Hvad vi imidlertid ere fuldkomment istand til at drøfte med hinanden, det er Spørgsmaalet, om det her kan siges, at der er etableret et „lempeligt“ Afdrag. Nei det er ikke et lempeligt Afdrag! Naar vi sidde her i Salen og forhandle Love om Indkomstskat, og naar der er Tale om at udrede 1, 1¼ eller 1½ pCt., hvor vider man sig ikke for hver lille ¼ pCt., hvor føler man da ikke, at det er forfærdeligt, at Staten kan gaae ned i vore Lommer og tage, hvad der er vort daglige Brød. Men 3, 4, 5, 6 pCt. af Embedsmændenes Lønne, det gaader som ingen Verdens Ting! Gud bevares, saa